

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **obec Nezabylice**, Hořelec 6, Nezabylice, zast. advokátkou doc. JUDr. Mgr. Janou Tlapák Navrátilovou, Ph.D., Prvního pluku 206/7, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2021, čj. 36545/21/5000-10612-706239, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 5. 2022, čj. 141 Af 6/2021 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) obdržela v programu *Podpora obnovy a rozvoje venkova* dotaci na výstavbu a opravu dvou dětských hřišť. S odstupem času po provedení projektů zahájil správce daně u stěžovatelky daňovou kontrolu. V ní odhalil u každého z projektů natolik závažná pochybení, že za ně stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně. Na základě odvolání stěžovatelky žalovaný částečně změnil výše odvodu. Proti tomuto závěru se stěžovatelka bránila žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl (o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku probíhá řízení před NSS pod sp. zn. 2 Afs 113/2022).

[2] V nynějším řízení je však přezkoumáván až další krok správce daně – vyměření penále z prodlení. Správce daně totiž následně vyměřil stěžovatelce penále ve výši 128 697 Kč a 400 000 Kč (stejná výše jako odvody za porušení rozpočtové kázně). Stěžovatelka s tím nesouhlasila a podala odvolání, které žalovaný zamítl a platební výměry na penále potvrdil.

[3] Stěžovatelka se s žalobou obrátila na krajský soud, který žalobu zamítl. Soud podotkl, že většina žalobních bodů míří proti zjištěním o porušení rozpočtové kázně. To je ale předmětem jiného soudního řízení. V této věci soud přezkoumává stanovení penále. K tomu stěžovatelka vznesla námitku, že nebylo jasně stanoveno datum, kdy přesně mělo dojít k porušení rozpočtové kázně. Správce daně formuloval začátek běhu lhůty jako „nejpozději od“ určitého data, přičemž toto datum stanovil na základě leteckých snímků z Google Maps, na kterých je vždy uvedeno datum jejich pořízení. Krajský soud se s námitkou vypořádal dvěma argumenty. Zaprvé je takové určení

data ke stěžovatce shovívavější, jelikož určuje *nejpozdější datum*, ke kterému nebyla hřiště podle projektu zhotovena, penále se proto počítají v nejkratším možném rozsahu. Zadržé, neméně podstatný je § 44a odst. 7 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (rozpočtová pravidla), ve znění do 29. 12. 2011 (nyní v odst. 10), podle kterého lze penále stanovit *nejvýše ve výši odvodu*. Penále dosáhlo maximální hranice, přesnější stanovení data by proto penále nezměnilo.

[4] Stěžovatelka napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, ve které vznáší jedinou námitku. Nesouhlasí s částí odůvodnění rozsudku v bodě 30, kde krajský soud uvedl: „*Závěrem soud souhlasí s tvrzením [stěžovatelky], podle kterého penále za prodlení s odvody může být z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominuto. Přezkum rozhodnutí o takovéto případné žádosti však s nyní projednávanou věcí nesouvisí.*“ To je podle stěžovatelky v rozporu s ustálenou judikaturou, podle které ne každé porušení rozpočtových pravidel musí být tak závažné, aby musel být uložen odvod zpět do státního rozpočtu, ať už částečný, nebo v celé výši. Stěžovatelka cituje rozsudky NSS ze dne 16. 7. 2008, čj. 9 Afs 202/2007 - 68, ze dne 10. 10. 2014, čj. 4 As 117/2014 - 39, a ze dne 5. 12. 2014, čj. 4 As 215/2014 - 40.

[5] Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] NSS k tomu uvádí následující. Námitka vůbec neodpovídá tomu, co je v citované pasáži (i v celém textu) napadeného rozsudku napsáno. NSS, stejně jako krajský soud, předně poznamenává, že se v tuto chvíli jedná o zaplacení *penále za prodlení s odvodem*. Argumentace stěžovatelky se tedy mýlí s jádrem věci. Judikatura, na kterou odkazuje, řeší otázku *stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně*. U penále zákon jasně stanoví, že se vypočítá jako 1 promile ze stanoveného odvodu za každý den ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do jeho zaplacení (§44a odst. 7 rozhodného znění rozpočtových pravidel). Penále je omezeno jen horní hranicí: nesmí převýšit odvod za porušení rozpočtové kázně. Není zde tedy prostor pro uvážení jako u prvotního odvodu (viz judikatura cit. v bodě [4]).

[8] Krajský soud správně poukázal na to, že u penále může stěžovatelka požádat o částečné či plné prominutí Generální finanční ředitelství (§ 44a odst. 13 rozpočtových pravidel). O prominutí musí Generální finanční ředitelství rozhodnout až poté, co je penále stanoveno. Případná moderace tak u penále přichází v úvahu až zpětně a o jeho (ne)prominutí se rozhoduje samostatně. To by ale bylo předmětem potenciálního samostatného soudního řízení.

[9] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu